

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม แผนกช่างยนต์ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีจุดประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสาร โดยจำแนกตามหน้าที่ทางภาษาของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างยนต์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค1ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 191 คน ในการวิจัยผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบวัดสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม
2. คะแนนร้อยละและอันดับที่ของแบบทดสอบวัดสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม
3. เปรียบเทียบสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสาร จำแนกตามหน้าที่ทางภาษาของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม

สรุปการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ศึกษาเปรียบเทียบสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างยนต์ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือสรุปได้ดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยรวมที่ได้จากการทดสอบสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมมีคะแนนต่างกัน เท่ากับ 10.48 โดยสามารถเรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ โรงเรียนเทคโนโลยีแหลมฉบัง (14.32) โรงเรียนเทคโนโลยีพีทีไอ (10.82) โรงเรียนอักษรเทคโนโลยี (10.70) โรงเรียนเทคโนโลยียานยนต์โตโยต้า (10.56) โรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค) (9.75) โรงเรียนเทคโนโลยีชลบุรี (9.67) และโรงเรียนเทคโนโลยีฉะเชิงเทรา (7.56) ตามลำดับ

2. คะแนนร้อยละที่ได้จากการทดสอบสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม เท่ากับ 34.95 คะแนน โดยสามารถเรียงคะแนนร้อยละจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ โรงเรียนเทคโนโลยีแหลมฉบัง (47.73%) โรงเรียนเทคโนโลยีพีทีไอ (36.09%) โรงเรียนอักษรเทคโนโลยี (35.69%) โรงเรียนเทคโนโลยียานยนต์โตโยต้า (35.22%) โรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค) (32.52%) โรงเรียนเทคโนโลยีชลบุรี (32.25%) และโรงเรียนเทคโนโลยีฉะเชิงเทรา (25.21%) ตามลำดับและสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมอยู่ในเกณฑ์ระดับอ่อน (ไม่ผ่านเกณฑ์) หรือเทียบเท่ากับ คะแนนร้อยละ 0-49 โดยใช้เกณฑ์การวัดผลของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2540

3. เปรียบเทียบสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสาร โดยจำแนกตามหน้าที่ทางภาษา พบว่าสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม จำแนกตามหน้าที่ทางภาษาในเรื่องการถามและการเสนอ การถามและปฏิบัติตาม คำเตือน และการอธิบายกระบวนการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ในเรื่องการถาม และการปฏิบัติตามคำสั่ง การปฏิบัติตามข้อเสนอแนะไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาค้นคว้านี้ ทำให้ทราบถึงสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างยนต์ ชั้นปวส. ปีที่1โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตภาคตะวันออก ซึ่งมีประเด็นสำคัญ 2 ประเด็นหลัก คือการอภิปรายในเรื่องการศึกษาสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกันและพบว่า อยู่ในเกณฑ์อ่อนหรือไม่ผ่านเกณฑ์ และการอภิปรายในเรื่องการเปรียบเทียบระดับ

สมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยจำแนกตามหน้าที่ทางภาษาของนักศึกษา ข่างอุตสาหกรรมที่พบว่ามีความแตกต่างกัน ได้ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างยนต์ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน 7 โรงเรียน ในเขตภาค ตะวันออก พบว่า คะแนนเฉลี่ยของสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของ นักศึกษามีความแตกต่างกัน โดยมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 7.56 ถึง 14.32 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็น คะแนนเฉลี่ยที่ค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปภาวี วัฒนสกุลภูษากร (2539, หน้า 50-51) ที่พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 250 คน อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ โดยมีนักศึกษาที่มีความ สามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคที่ผ่านเกณฑ์เพียง 67 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 26.30 ซึ่งถือว่า ปริมาณของผู้ที่ผ่านอยู่ในระดับต่ำ และเมื่อจำแนกตามหน้าที่ภาษาและรายทักษะพบว่า หน้าที่ ภาษาหัวข้อ "การบรรยายกระบวนการ" และ "การแสดงผล" เป็นหน้าที่ภาษาที่มีจำนวน นักศึกษาผ่านน้อย สำหรับรายทักษะพบว่านักศึกษามีปัญหาในเรื่องของทักษะการฟังและ การเขียนมาก

2. การวิเคราะห์คะแนนร้อยละสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างยนต์ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจำนวน 7 โรงเรียน ใน เขตภาคตะวันออก คิดเป็นคะแนนร้อยละ 34.95 เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวัดผลของ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการพุทธศักราช 2540 พบว่าสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษ เทคนิคเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมอยู่ในเกณฑ์ระดับอ่อนหรือ ไม่ผ่านเกณฑ์ หรือเทียบเท่ากับคะแนนร้อยละ 0-49 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้คือ นักศึกษาช่างอุตสาหกรรมมีสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารในเกณฑ์พอใช้หรือเทียบเท่ากับ คะแนนร้อยละ 50-59 ซึ่งอาจกล่าวได้สมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของ นักศึกษาช่างอุตสาหกรรมอยู่ในเกณฑ์ระดับอ่อนหรือไม่ผ่านเกณฑ์นั้น อาจเนื่องมาจากสาเหตุ ดังต่อไปนี้

2.1 ทักษะการฟังเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกหัดและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ดังที่วิทนีย์ (Witniz, 1981, p. 72) ได้กล่าวไว้ว่าทักษะการฟังเป็นทักษะที่จำเป็นที่จะต้องมีการฝึกฝนให้ชำนาญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโจน (Joan, 1991, pp. 81-92) อธิบายว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญที่ต้องมีการฝึกหัดอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งโจนได้แบ่งการสอนฟังที่เน้นทักษะการฟังออกเป็น 3 ระดับคือ การฟังเพื่อพูดซ้ำหรือเลียนแบบประโยคภาษาอังกฤษ

(listening to repeat) ซึ่งเป็นการสอนทักษะการฟังที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพูดซ้ำหรือเลียนประโยคเดิม โดยอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง แต่ยังไม่สามารถเข้าใจถึงความหมายของประโยค ระดับที่ 2 และ ระดับที่ 3 เป็นการฟังเพื่อสร้างความเข้าใจ (listening to understand) ซึ่งเป็นการสอนทักษะการฟังเพื่อทำความเข้าใจในความหมายของประโยคที่ได้ยิน นักศึกษาจะต้องได้รับการฝึกฝนการฟังในระดับนี้อย่างต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งเน้นอยู่ที่การฟังเพื่อการสร้างความเข้าใจ (listening as the primary focus in the comprehensive approach) และเป็นการฟังที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึก การฟังเพื่อแก้ไขปัญหาหรือทำกิจกรรมสื่อสารอื่น ๆ หลังการฟัง เช่น หลังจากที่นักศึกษาได้ฝึกฟัง บทสนทนาทางโทรศัพท์ นักศึกษาสามารถเขียนข้อความลงในแบบบันทึกข้อความได้ ดังนั้นอาจ เป็นไปได้ว่านักศึกษาช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ อาจได้รับการ ฝึกฝนทักษะด้านการฟังในระดับของการสอนฟังเพื่อพูดซ้ำหรือพูดตามประโยคที่ครูผู้สอนยกตัวอย่าง เป็นส่วนใหญ่ไม่ได้มุ่งเน้นการฟังเพื่อทำความเข้าใจหรือการฟังเพื่อสร้างความเข้าใจ จึงมีผลทำให้ คะแนนเฉลี่ยสมรรถกวีสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างนี้ อยู่ในระดับอ่อนหรือไม่ผ่านเกณฑ์

2.2 นอกจากนี้นักศึกษาจะต้องได้รับการฝึกฝนในด้านการฟังอย่างต่อเนื่องแล้ว ทักษะการฟังเป็นทักษะที่ต้องการความรู้และความเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ของประโยคหรือ ข้อความที่ได้ฟังซึ่งสอดคล้องกับโจน (Joan, 1991, pp. 93-95) ที่กล่าวว่าความสามารถในการฟัง จำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจพื้นฐานทางด้านโครงสร้างทางภาษา โครงสร้างรูปประโยค และ กฎเกณฑ์ ทางไวยากรณ์ จึงอาจเป็นไปได้ว่าถึงแม้ว่านักศึกษาช่างอุตสาหกรรมกลุ่มตัวอย่างเรียนภาษา อังกฤษมาในระดับหนึ่งแล้ว อาจจะมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะความรู้ทางด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ไม่เพียงพอ เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มุ่งเน้นการให้มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาชีพ มากกว่าการฝึกฝนใน ด้านความรู้วิชาสามัญหรือวิชาพื้นฐาน นอกจากนั้นหลักสูตรในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของกรมอาชีวศึกษา มุ่งเน้นเพื่อให้การศึกษา ที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพ (กองการวิจัยการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2534) ซึ่งข้อ สันนิษฐานดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของอาจิณวัชร ศักดิ์พิมานพร (2538, หน้า 52) ที่ทำ การวิจัยถึงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาเทคนิคช่าง ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง พบว่า ปัญหาที่นักศึกษาประสบในการเรียนภาษาอังกฤษ คือพื้นฐานความรู้ภาษา อังกฤษของนักศึกษายู่ในระดับอ่อน

เมื่อพิจารณาผลจากแบบทดสอบวัดสมรรถกวีสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการ

สื่อสารซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ประกอบด้วยหน้าที่ทางภาษาที่แตกต่างกันออกไป เช่น การถามและการเสนอ การถามและปฏิบัติตามคำเตือน การอธิบายกระบวนการ จะเห็นได้ว่าหน้าที่ทางภาษาเหล่านี้ ประกอบด้วยข้อความที่ต้องอาศัยความเข้าใจในโครงสร้างของประโยคแรกเสียก่อน แล้วจึงจะสามารถเข้าใจประโยคที่ต่อเนื่องมาได้ จากบทสนทนาในหน้าที่ทางภาษาเรื่อง การถามและปฏิบัติตามคำเตือน เช่น

Women: Hey! Stop smoking in here! How many times do I have to tell you! Why don't you ever listen to me?

Men: What do you mean? Everyone else smokes in here

Women: This is your last chance. Once more and you're out!

Men: Ok, ok. I'll go outside.

นักศึกษาจะต้องเข้าใจในโครงสร้างของประโยคข้างต้นก่อนว่า "Why don't you ever listen to me?" ถึงแม้ว่าจะขึ้นต้นด้วย "Why don't" แต่ไม่ใช่ประโยคที่ให้คำแนะนำ (suggestion) แต่เป็นประโยคร้องเรียน (complaint) ดังนั้นเมื่อนักศึกษาไม่สามารถเข้าใจประโยคในส่วนแรกจะมีปัญหาในการทำความเข้าใจบทสนทนาที่ต่อเนื่องมาได้ จึงส่งผลให้ไม่สามารถตอบคำถามในข้อที่ 17 และข้อที่ 18 ซึ่งถามว่า ผู้ชายในบทสนทนาได้ทำกิจกรรมอะไรก่อนที่ผู้หญิงจะเข้ามา และผู้หญิงคนนี้รู้สึกอย่างไรกับคู่สนทนา ซึ่งผลจากการวิเคราะห์พบว่าข้อที่ 17 มีนักศึกษาตอบถูกต้องเพียง 57 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 29.84 และข้อที่ 18 มีนักศึกษาตอบถูกต้องเพียง 61 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 31.93 จากนักศึกษาจำนวนรวม 191 คน

2.3 นักการศึกษาทางด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองต่างเห็นพ้องต้องกันว่า แรงจูงใจและเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษนับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังเช่นความคิดของการ์ดเนอร์ และแลมเบิร์ต (Gardner & Lambert, 1972, pp. 141-142) ที่กล่าวว่า เจตคติและแรงจูงใจมีบทบาทในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเป็นอย่างมาก โดยการ์ดเนอร์ และแลมเบิร์ต ได้แบ่งลักษณะของแรงจูงใจในการเรียนภาษาเป็น 2 ลักษณะคือ แรงจูงใจในการเรียนภาษาเพื่อต้องการเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (integrative motivation) และแรงจูงใจในการเรียนภาษาเพื่อจุดประสงค์ทางอาชีพหรือจุดมุ่งหมายเฉพาะ (instrumental motivation) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของสตีเวนส์ (Stevens, 1978, p. 89) ที่กล่าวว่าเมื่อผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนภาษาแล้ว ผู้เรียนจะรู้สึกเต็มใจที่จะเรียน ซึ่งจะมีผล

ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น ข้อคิดเห็นของนักการศึกษาที่กล่าวถึงเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นได้อย่างชัดเจนดังเช่นผลการวิจัยของอาจิณวัชร ศักดิ์พิมานพร (2532, หน้า 42) ที่สรุปผลของงานวิจัยว่าปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาเทคนิคช่าง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ในสถาบันเอกชนในกรุงเทพมหานคร และพบว่าปัญหาในการเรียนของนักศึกษาสาขาช่างเทคนิคได้แก่ แรงจูงใจและความเต็มใจในการเรียน เจตคติของผู้เรียนต่อวิชา เจตคติของผู้เรียนต่อครูและช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียน จึงอาจเป็นไปได้ว่าการที่คะแนนเฉลี่ยรวมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ที่พบว่ามีความรวบรัดในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารอยู่ในเกณฑ์อ่อนอาจสืบเนื่องมาจากเจตคติและแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายหน้าที่ทางภาษา 5 ประการ พบว่าหน้าที่ทางภาษาในเรื่องการถามและการเสนอ การถามและปฏิบัติตามคำเตือน และการอธิบายกระบวนการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ซึ่งเมื่อพิจารณาผลจากการวิเคราะห์ พบว่านักศึกษาช่างอุตสาหกรรม จากโรงเรียนเทคโนโลยีแหลมฉบังมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในการทำแบบทดสอบวัดสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคในทุกๆหน้าที่ที่ทดสอบ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อันเนื่องมาจากเหตุผล 2 ประการได้แก่

3.1 สถานที่ตั้งของโรงเรียนเทคโนโลยีแหลมฉบังอยู่ในเขตอุตสาหกรรมของภาคตะวันออก ซึ่งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่มีโรงงานและบริษัทขนาดใหญ่ รวมทั้งเป็นชุมชนมีชาวต่างชาติเป็นจำนวนมาก ซึ่งเชื้ออำนวยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตที่ไม่ใช่แหล่งอุตสาหกรรมหรือเขตชุมชนที่มีชาวต่างชาติ เช่น โรงเรียนเทคโนโลยีจะเขิงเทราซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยในการทดสอบเพียง 7.56 และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนสูงเป็นอันดับที่ 2 คือ โรงเรียนเทคโนโลยีที่ฟิโถ้ทั้งสิ้น และนักศึกษาที่มีคะแนนเป็นสูงอันดับที่ 3 คือ โรงเรียนอักษรเทคโนโลยี จะเห็นได้ว่าสถานที่ตั้งของโรงเรียนทั้งสองโรงเรียนอยู่ในเขตอุตสาหกรรมและแหล่งชุมชนที่มีชาวต่างชาติ ซึ่งอาจสรุปได้ว่าสถานที่ตั้งของโรงเรียนเชื้ออำนวยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารนอกห้องเรียน ซึ่งเป็นการช่วยส่งเสริมสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา

3.2 ความแตกต่างในวิธีการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคของครูผู้สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมกลุ่มตัวอย่าง ตามที่กล่าวมาข้างต้นว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญ นักศึกษาควรได้รับการฝึกฝนด้วยวิธีการสอนที่กระตุ้นและส่งเสริมการฟังที่มุ่งเน้น

การสร้างความสำเร็จอย่างถูกต้องและมีกิจกรรมเพื่อการสื่อสารหลังการฟังอย่างสม่ำเสมอ จะเห็นได้ว่าถึงแม้ว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในงานวิจัยนี้จะมีหลักสูตรและคู่มือการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคที่จัดทำโดยกรมอาชีวศึกษาประกอบการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค 1 แต่คู่มือการสอนไม่ได้รับรายละเอียดวิธีการสอนฟังอย่างชัดเจนว่าการสอนฟังตามจุดประสงค์ของแต่ละหน้าที่ทางภาษามีขั้นตอนการสอนอย่างไร ซึ่งเป็นไปได้ว่าครูผู้สอนเลือกใช้วิธีการสอนฟังที่ไม่กระตุ้นการเรียนรู้หรือการฟังเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ซึ่งฟลอยด์ และคาร์เรล (Floyd & Carrell, 1987, p. 109) ได้กล่าวว่าการสอนทักษะการฟังที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ สอนโดยการกระตุ้นพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังรวมทั้งสอนคำศัพท์ หรือ โครงสร้างประโยคให้นักศึกษาเข้าใจก่อน แล้วจึงให้นักศึกษาฟัง และฝึกฝนโดยทำแบบฝึกหัดที่ส่งเสริมการฟัง เป็นการฟังที่ให้นักศึกษามีจุดประสงค์ในการฟังตามหน้าที่ทางภาษาที่ระบุไว้ ดังนั้นการที่ครูผู้สอนมีความแตกต่างในกระบวนการสอน อาจเป็นสาเหตุให้สมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารจำแนกตามรายหน้าที่ทางภาษาของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตภาคตะวันออก ในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้ศึกษาพบว่า ยังมีประเด็นอื่นๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค ของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และการทำวิจัยในอนาคตดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสาร จากการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า สมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ระดับอ่อนหรือไม่ผ่านเกณฑ์ ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคนิค ผู้สอนและผู้บริหารควรตระหนักถึงปัญหาและร่วมมือกันหาแนวทางในการปรับปรุงให้นักศึกษาได้พัฒนาความรู้ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคให้ดียิ่งขึ้น

- 1.1 ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียนที่ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเรียน หรือให้นักศึกษาอยู่ในสภาพแวดล้อมของการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการฟังและการสื่อสารมากยิ่งขึ้น โดยการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ห้องปฏิบัติการทางภาษาหรือห้องสมุดภาษาอังกฤษให้อยู่ในรูปแบบของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-access

center) เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้เวลานอกห้องเรียน ศึกษาและฝึกฝนทักษะทางการฟังเพื่อการสื่อสารได้ด้วยตนเอง

1.2 ผู้สอนควรนำวิธีการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษามาใช้ในการสอน เช่นการสอนคำศัพท์หรือรูปประโยคให้นักศึกษาได้เข้าใจก่อน จากนั้นให้นักศึกษาได้ฟังประโยคบทสนทนา แล้วจึงเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำแบบฝึกหัดที่มีจุดประสงค์ในการฟังทุกครั้งหลังจากจบบทสนทนา เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะทางการฟังเพื่อการสื่อสารมากยิ่งขึ้น

1.3 ผู้สอนควรจัดทำแบบฝึกหัดเสริมประกอบการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคโดยมีเนื้อหาและทักษะทางด้านกรฟัง จำแนกตามหน้าที่ทางภาษาครอบคลุมหลักสูตร หรือสอบซ่อมเสริมในหัวข้อของหน้าที่ทางภาษาที่พบว่าเป็นปัญหาต่อนักศึกษามากที่สุด เพื่อนักศึกษาจะได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะนี้อย่างจริงจัง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิค

1.4 ผู้สอนควรจัดให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมบทบาทสมมุติตามหน้าที่ทางภาษาที่หลากหลาย โดยที่ผู้สอนได้จัดเพิ่มเติมนอกเหนือจากหน้าที่ทางภาษา 5 หน้าที่ตามแบบทดสอบวัดสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบถึงสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษที่แท้จริงของนักศึกษาเพื่อทำการแก้ไขได้ตรงประเด็น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตต่ออาจมีการศึกษาที่สอดคล้องและสืบเนื่องกับผลการวิจัยนี้ เช่น

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อสำรวจวิธีการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตภาคตะวันออก

2.2 ควรทำการศึกษาสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารกับนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ของกรมอาชีวศึกษา โดยอาจเพิ่มการวัดหน้าที่ทางภาษาให้ครอบคลุมหลักสูตรมากที่สุด

2.3 ควรทำการศึกษาถึงองค์ประกอบของสมรรถวิสัยเพื่อการสื่อสารอื่น ๆ ของไฮม์ นอกเหนือจากการวิเคราะห์หน้าที่ทางภาษา 5 ประการ เช่น การวิเคราะห์ประเภทของเนื้อหา (genre) เป็นต้น